

פרסומת – הפרה כבסיס הנסיין השוויצי (מנה ראשונה)

כפי שכבר נרמז בחוברת "חקר ומעש" האחרונה (מס' 20, עמ' 57), בארץ האַלְפִים – הירוקים בקיץ ומושלגים בחורף – שם אוהבים פרות. אמנם, כאן הן ברובן מן הגזע החום המשתלב כל כך יפה בנוף, אבל אוהבים אותן ולא מוכנים לעבור לסדר היום האפור מרוב טוב ועושר, מבלי ליהנות מן החיה החביבה הזאת בכל הזדמנות. וכפי שכבר אמרו חז"לנו "יודע אדם נפש בהמתו" (על ארבע, ובהשלכה מִטְפוּרִית, גם מהלכת על שתיים), גם מנצלים יפה ובצורה מכובדת ועם זאת יעילה מאד, את עצם חיבת הציבור לפרה, אותה אִם-אומנת של המין האנושי (foster-mother of the human race).

ובכן, לפני כחודשיים נודמנתי לגמרי במקרה לעיר ציריך שבשוויץ לביקור חטוף. כבר בנסייעתי דרך העיר שמתי לב, שישנן פרות כמעט בכל פינה. לשאלתי הסביר לי הנהג, שעיריית ציריך החליטה לשחרר כ-800 פרות מכל סוג לצורכי פרסומת ברחבי העיר העשירה. מובן

שלא יכולתי להתאפק ולמחרת ערכתי סיור רגלי יותר מקיף, מצוייד במצלמה כיאה לתייר מן הענף. הסיפור פשוט והגיוני למדי. במטרה לתת זריקת עידוד משמעותית למסחר ולעסקים בעיר שיש בה כבר הכל, החליטה העירייה לבסס את מסע הפרסומת על גבי דמות מקובלת וחביבה על הקהל, הפרה. כך שהכינו מאות רבות של פסלי פרות בכל מיני פוזות – עומדות, רובצות, קופצות או טובלות במזרקות – ומסרו/השכירו אותם לבנקים (יש המון בנקים בעיר הזאת) לחנויות וסוכנויות למיניהן, וכו'.

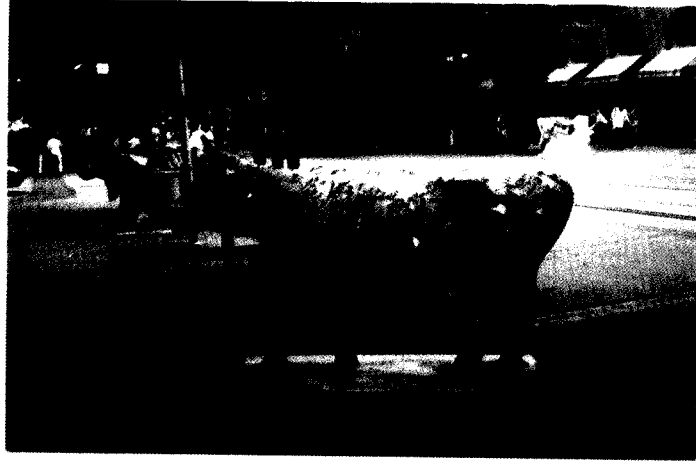
הפסלים נבנו מפיברגלס, חלולים כמובן, וחוברו לבסיס שטוח עשוי בטון לצורך הובלה והצבה טובה. את הצביעה של כל פסל השאירו בידי השוכרים אותם, בהתאם לאופי העסק או המוסד שרצה לפרסם מרכולתו או/ו שירותיו. באופן אחיד על כל בסיס של פסל כזה היתה מורכבת טבלה, כמו בתערוכות בקר ממש עם ציון תאריך ההמלטה (=הצבת הפסל), שם המגדל (=האומן הצייר), ושם המוביל בזירת השיפוט (=העסק, החנות או הבנק הרוצים להתפרסם), לעשות עסקים. אכן ראיתי הרבה פסלים יפים ומאויירים באופן אומנותי משכנע. חלקם הספקתי לצלם ומעט מזה מובא כאן להתרשמות ולהנאת הקוראים.

אגב כך מן הראוי לציין, ששוכרי הפסלים לא הסתפקו בציור חדי-פעמי על גבי הפסל "שלהם", אלא חידשו ותיקנו את הציורים ככל שהם נפגעו או נשחקו על ידי עוברים ושבים שנמשכו לגעת בפרות היפות. ברם, גם בעיר "מהוגנת ומכופתרת" כמו ציריך קורה ויש איזה טיפוס אלים עד כדי שבירת אוזן או קרן של פרת הפיברגלס. אז חייבים לתקן – ובמקרה מסויים עשו תיקון ממש אומנותי ומשעשע: הרכיבו את הקרן השבורה על האף, וכך נוצרה פרה קונפית. חבל שלא עצרתי כדי לצלמה. התמונות המובאות כאן בהמשך צולמו ברחוב הראשי במרכז העיר, מדרחוב בשם Bahnhofstrasse, היקר והיוקרתי.

תצוגת הפסלים נמשכה כחודש ימים וגרמה להתעניינות רבה הן ביפי היצירה, והן בנושאים אותם רצו לקדם ולהגביר את המודעות כלפיהם. תקוות המפרסמים שאמנם ישיגו מטרותם – הגדלת המכירות והרווחים שבצדן.

אולם, בשבילי, התייר המתבונן מן הצד, המראה היפה והמלבב ביותר היה זה של שניזאטוטים, אח ואחות בני 2-4 שנים, זוחלים בין רגלי הפרות הללו ומנסים לחלוב משהו מן העטינים הרבים. דוקא ברגעה נגמר לי הסרט – חבל.

מדרכי מלען

פה מוכרים 'מזון מן הטבע',
בטן מלאה.

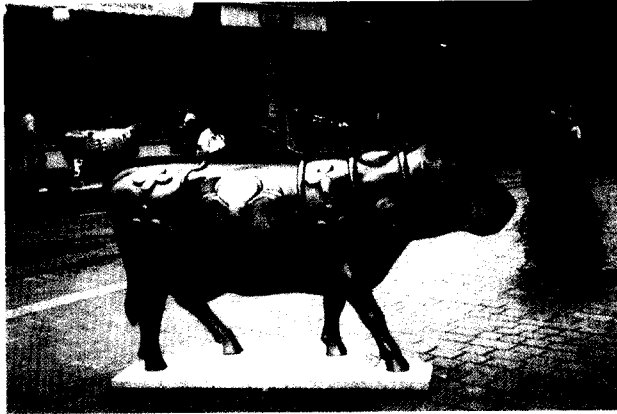

מיטעמי המזרח.

מסתכלת לעבר חנות לתכ-
שיטים וחפצינוי יוקרתיים.

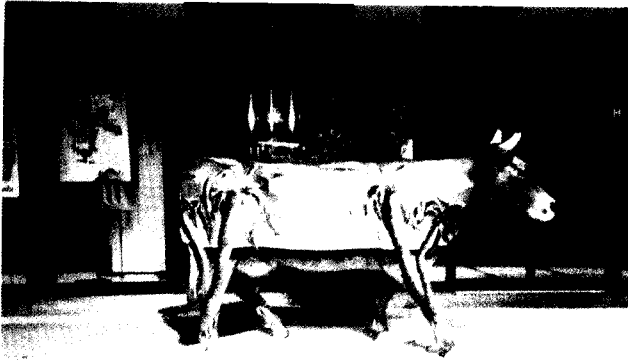
מול מספרת גברות מפוארת.
 נראה היה לי, כאילו איזה ליצן
 מזדמן הוסיף וצייר הסיגריה
 העשנה.

לפני הבנק הגדול —
 עגל (פרת-) הוהב, כמובן!

פרסומת ללבני-נשים אופנתיים
 ויקרים; זה בגלל התחקה העדינה.

בכניסה לסוכנות נסיעות,
ציור של נוף אקזוטי.

מדובר במוסיקה קלאסית.

בושם, לכל הגוף.